

Annejet van der Zijl (57) schreef *Leon & Juliette*, het boekenweekgeschenk van dit jaar.

TEKST PETER SIERKSMA
FOTO ANJA VAN WIJGERDEN

Ik lees nu

Transcription
Kate Atkinson

„Ik heb het bijna uit. Atkinson heeft een heel scherpe, maar tegelijkertijd milde, enigszins onderkoelde en grappige kijk op mensen en de manier waarop we ons allemaal door het leven proberen te slaan. Bovendien schrijft ze meeslepend, wat een vereiste is.”

Het boek dat mijn leven heeft veranderd

Anna
Annejet van der Zijl

„Ik kies hier toch voor een boek van mezelf: *Anna*, over het leven van Annie M.G. Schmidt. Ik gaf mijn baan op om het te kunnen schrijven. Toen het af was, bleek het zo'n succes dat ik kon blijven schrijven; ik heb nooit meer een baan hoeven zoeken. Afgezien daarvan verbeeld ik me dat Schmidt haar sporen op mij als mens heeft nagelaten. Dat ik iets minder geneigd ben mezelf serieus te nemen, iets sneller de absurditeit van dingen inzie en ondertussen mijn eigen weg ga.”

Verslonden in mijn jeugdjaren

In de ban van de ring
J.R.R. Tolkien

„Ik was een echt leeskind, om de simpele reden dat ik het op de lagere school helemaal niet naar mijn zin had. Ik vluchtte daarom naar spannender levens dan het mijne. Uit verveling worden soms de beste dingen geboren. Als klein kind was ik gek op sprookjes, later las ik alles van Jan Terlouw en Thea Beckman, en weer wat ouder heb ik heerlijke weken doorgebracht met het onovertroffen *In de ban van de ring*.”

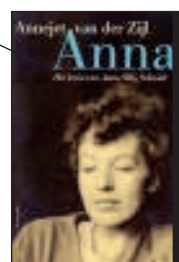

Het boek dat ik had willen schrijven

Het verhaal van een Duitser
Sebastian Haffner

„Ik ken maar weinig mensen die in staat zijn zo totaal onafhankelijk van trends of modes te denken als Haffner. En zo onbevangen een historisch onderwerp te benaderen en de vragen te stellen die niemand anders stelt. Voor mij staan lezen en schrijven gelijk aan nieuwsgierig zijn. Niemand kon dat beter dan hij.”

‘Af en toe heb je toch zin in een simpele pizza?’

Guilty pleasure

De zeven zussen
Lucinda Riley

„Eigenlijk belachelijk dat deze serie als *guilty pleasure* gezien wordt. Als je de hele week ingewikkelde gerechten van Ottolenghi hebt gegeten, heb je toch ook zin in een simpele pizza? Lucinda Riley kan heel goed een verhaal gaande houden en je daar als lezer moeiteloos in meenemen. Als ik straks moe van alle boekenweekdrukte 's avonds op de bank zit, vind ik het heerlijk om even te ontspannen met zo'n boek.”

Stijlvol het hoekje om

BIOGRAFIE

Anton Slotboom
De zin van het leven ben je zelf
★★★★☆

‘Hoe langer je leeft / hoe korter het duurt’, schreef dichter, schrijver, ‘auteur’, jazzcat, genotsmiddelengebruiker, drummer, Spartaan, Rotterdammer... zeg maar fenomeen Jules Deelder bij de geboorte van zijn dochter in het gedicht *Voor Ari*. Gezien zijn van gintonic en speed doordesemde bestaan van weinig slaap en roekeloos rijgedrag in stijlvolle (dat immer!) bolides, heeft Justus Anton Deelder (1944–2019) het nog lang uitgehouden. Of kort, het is maar hoe je het bekijkt. Hij overleed onverwacht op 14 december vorig jaar, vlak na zijn 75ste verjaardag.

En nu al is er *De zin van het leven ben je zelf; het compromisseloze bestaan van Jules Deelder* (Just Publishers, €22,50). Was dat eerbetoon aan de jubilerende dichter vorig jaar net klaar, gaat-ie dóód. Dat werd herschrijven, bijschrijven, afschrijven voor auteur/journalist Anton Slotboom. Aan de hand van interviews, gesprekken met betrokkenen en uitgeplozen archieven verzamelde hij zowat elke uitgesproken zin van Deelder. Alleen dat al is een feest om te lezen; Deelder was gráág aan het woord, en je moest hem vooral zijn verhaal laten afmaken. Het resultaat is een lijvige hommage; voor een échte biografie moeten nog wat puntjes worden rechtgezet. *De zin van het leven ben je zelf* is een wervende rondleiding – inclusief onbekende (privé)foto's – door het tegendraadse bestaan van de Rotterdamse alleskunner, opgetekend door een groot bewonderaar. —Annet de Groot